

geslaagd dan de voorkant; want waar deze ons stof bood tot critiek, geeft de quadriga bijna geen aanleiding tot aanmerkingen. — Kimon beeldt het vierspan uit in het psychologische moment dat door Euainetos gekozen is: weer zien wij den wagen om de meta zwenken. Hier echter geeft de graveur geen uitdrukking aan een botsen van krachten, van het aandrijven en van de behouden snelheid aan den eenen kant, en aan den anderen kant van de krachtige inteugeling, maar in gelijkmatigen loop snellen de paarden voort; alleen het verst verwijderde dier wordt tot grooteren spoed aangezet. Wij zouden ons op grond hiervan kunnen voorstellen, dat het span vlak vóór de bocht is uitgebeeld, hoewel de omstandigheid dat Euainetos' dekadrachme tot voorbeeld diende dit niet doet vermoeden. In verband met het voorgaande zijn de paarden horizontaler gesneden; ja, de stand der pooten en de houding van den menner geven het beeld zelfs een overheerschend horizontale lijn, die uitstekend de snelheid van het rennende span tot uitdrukking brengt. De houding der koppen is in hoofdzaak dezelfde als welke Euainetos zich eigen maakte; trouwens zijn alle uitbeeldingen van quadriga's in den Bloeitijd onderling verwant. De Nike verschilt niet veel van die van Euainetos' dekadrachme: ook hier voelen wij de godin iets te groot aan, te weinig zwevend. — Met dat al heeft Kimon ons een beeld geschonken, dat uitmuntend getuigt van zijn meesterschap; de behandeling, het hooge relief en de zorgvuldige afwerking gunnen ons een blik op zijn groote vaardigheid; de onverbeterbare compositie en het sterke, alles doortrekkende rythme doen ons zijn artistieke begaafdheden kennen.

Kimons streven was gericht op het teere en fijne. Dit heeft hij tot uiting gebracht in een stuk, dat een fijn gesneden en met zorg afgewerkte navolging laat zien van den Camarina-kop, waarmee Euainetos het schuin van voren uitbeelden van koppen in de muntkunst introduceerde (afb. 17). Inderdaad vinden wij hierin een imitatie, niets origineels: de stand van den kop, de eerste indruk van het haar en de plaatsing der dolfijnen zijn dezelfde als op de munt van Camarina (afb. 11); alleen den rand van golfmotieven heeft Kimon achterwege gelaten. Deze wijziging beteekent een verbetering, want waar bij Euainetos de kop verdrongen werd door den rand, is hij hier op den voorgrond geplaatst, zich uit het platte vlak geleidelijk verheffend in het hooge relief. Het gelaat van de nymf mist de bolheid van Euainetos' stuk, toont ook niet die onverzorgde coiffure; alle slordigheid is hier verdwenen, volkomen verzorgd staat de kop daar voor ons. Niettemin gaat van deze munt geen volle bekoring uit, hetgeen veroorzaakt wordt door de geringe zachtheid en soepelheid van behandeling; ook de nog onsierlijk gesneden dolfijnen (door de belichting zijn zij op de reproductie niet duidelijk) doen zien, dat Kimon hiermee zijn taak nog niet heeft volbracht.

In de achterzijde van deze munt heeft de graveur het door Euainetos zoo prachtig gekozen psychologisch moment geheel losgelaten; hier wordt